

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Waerchtighe Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel XXV. Van sijn sorgh-vuldighe vermaninghen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64552)

aen-schijn goedt te sien was de castijdinghe des lichaems : soo dat daer-om sommighe hunne ghemeynsame vrienden seyden/ dat sy inder waerheydt met dien Vasten thiende gauen van hun vleesch oft lichaem/ ghelijck de heylighe Kercke deur den seluen Vasten Gode thiende gheeft vanden heelen iaere.

CAPITTEL XXV.

Van sijn sorgh-vuldighe vermaninghen.

OM nu noch wat meer te spreken vande sorghvuldigheyt ende neerstighe toesicht van W. Lenaerd in sijn Pastoorship: hoe wel dat in sulcken officie vele dingen zijn die het hert van eenen Pastoor (die t selue niet slappelijc maer op-rechtelijck als inde teghen-woordigheyt Gods wilt bedienen) moghen benauwen ende grootelijcks ont-rusten / nochtans en achtete hy niet al-soo moepelijck / als belijgh te zijn niet de biechten der penitenten te hooren : soo dat ick uyt sijnen mondt som-tijds ghehoort hebbe / dat hy lieuer hadde drij-mael te prediken / dan eens biecht te hooren : ende dat soo om andere redenen / als principelijck dese ghelijck hy seluer belede / om dat de ghene die hem tot al-sulckē last begheuen heeft / de sonden vanden menschen die dickwils seer leelijck ende vermijdelijck zijn moet aen-hooren / ende de selue ghehoort hebbende in sijn ghedachten dickwils ouer-legghen / oock teghen sijnen danck. Het welck hoe groot een crups en toezement dat het is veur een op-recht eer-baer herte / dat gheboelde hy / ende dat gheboelen noch alle de ghene die inden leghe der eer-baerheyt Christo dienende / een gheduerighe ozloghe voeren teghen den huyl-vpandt hun eyghen vleesch. Daer-om de stoel daer hy in plagh te sitten om biecht te hooren

ren

ren noemde hy sijn pijn-bancke. Voorzits soo wan-
 neer als de saecke / oft de noodt van sijn officie ver-
 eyschte / iae als de liefde Christi hem praemde / soo
 en ontslagh hy niemanden ter wereldt oft hy en dor-
 ste vry-moedelijck de ghebreken straffen ende de
 waerhepdt upt-spreken / t'zij in't openbaer oft in't
 by-sonder / als de rechte redene upt-wese sulcks te be-
 hoozen. De quade ghewoonte van sommighe men-
 schen / die hen tot het houwelijck gheuen ende als de
 onder-trouwe ghedaen is ter-stondt by malckand-
 ren versamelen eer dat het houwelijck solennelijck
 naer het ghebruyck der heyligher Kercken ghecele-
 breert is / strakte hy scherpelijck als een saecke die on-
 der den Christenen menschen niet te verdraghen en
 is. Ende verclaerde stantastelijck ende opentlijck
 niet teghen-staende het teghen-seggghen van velen /
 dat niet alleen de contrahenten die sulcks deden /
 maer oock alle de ghene die tot al-sulcken saecke als
 op-rechte oncuyschepdt behulp oft consent gheuen /
 in doodelijcke sonde vallen. Het is eens ghebeurt
 dat sommighe goede Catholijcke / maer seer sim-
 pele slechte ouders / veur hun kindt d'welck gedoopt
 moeste wesen eenen ketter tot eenen peter ghenomen
 hadden. Den welcken als H. Lenaerd ghestien ende
 ghekent heeft / wepgherde hy plat upt het kindt met
 al-sulcken peter te doopen / seggende dat tot al-sulck
 een werck niet en moghte toe-gelaten worden pe-
 mandt die niet recht ende gansch en ware in't ghe-
 looue : daer-om wilden sy dat hy hun kindt soude
 doopen / sy souden eenen Catholijcken peter moeten
 nemen. Ten lesten dan hoe wel de ketter te ver-
 geefs daer teghen murmurerde / isser een Catho-
 lijck gheroepen / de welke het peterschap aen-beer-
 dende / heeft hy t'kindt ghedoopt. Hy en liet oock
 niet toe dat-men de kinderen in het doopsel soude
 gheuen

gheuen eenige vyzende Heydensche oft dier-ghelijcke naemen die niemandt vande heylighen te veuren gheboert en hadde / achtende te leelijck te wesen dat Christenen ende kinderen der Christenen souden onchristelijcke naemen voeren. Het welck nochtans hedens-daeghs al-soo in ghebruyck is / oft deur een vyzende ghelintheydt in-ghedronghen / dat den menschen dunckt dat het hen ende hunne kinderen fraeyer is te draghen eenen naem van eenigen grooten cadet upt de fabulen der poeten / van eenen naem upt de heylighe historien van eenighen Apostel oft Martelaer inden hemel nu gheschreuen / die sy souden moghen naer-volghen. Onder andere Christelijcke gheboden vermaende hy dickwils sijn onder-saten als een sonderlinge lief-hebber des vzedes / dat sy doch niet lichtelijck en souden processen aennemen / ende als sy aen-genomen waren / ter-stondt souden ter neder legghen : midts dat-men daer van luydt groot verlies niet alleen vanden costelijcken tijdt / maer oock vande liefde ende gherustigheydt des herten. Hy seyde dat hy lieuer soude peys maerken veur de helst / dan niet procederen t'gheheel te cruyghen / al waer't oock recht-veerdighe ende sekere schuldt. Hy vermaende oock dat sy om eenighe geldt-saecten niet lichtelijck sweren en souden / maer lieuer verdraghen schade in hun tydelijck goet / om de eer-biedinghe van des Heeren naem te sparen.

CAPITTEL XXVI.

Van sijn saecht-moedigheydt oock tot de vyanden des gheloofs.

Dier-en-bouen ghelijck hy seer saecht van herten ende vziendelijck van manieren was / soot
ber-